

[Helle Degn]

ministeren natten til den 17. december 1984 og med hvilken begrundelse?

Industriministeren (Stetter):

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Olsen, at livet er mangfoldigt, også inden for penge-, bank- og sparekasseverdenen. Der har man først og fremmest en interesse i at undgå tab, og derfor disponerer man ofte sådan i egen interesse, at renteberegningen for erhvervs-kunder nulstilles, men en sådan disposition hviler naturligvis også på bankens, respektive sparekassens egen afgørelse.

Jeg kan også sige, at pengeinstitutter ofte etablerer en høj grad af rådgivning og vejledning over for nødlidende erhvervslånearrangementer. Der kan efter pengeinstituttets skøn også blive tale om en teknisk assistance og vejledning, f.eks. i forbindelse med rekonstruktion af en erhvervskunde. Det er jo først og fremmest i pengeinstitutternes interesse, at man opnår mindst mulige tab.

I anledning af fru Helle Degns supplerende spørgsmål må jeg først erindre om, at jeg løbende har givet folketingets erhvervsudvalg oplysninger om, hvad der skete både i Flexplan- og i Kronebanksagen. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg var til samråd i udvalget. Jeg beklager, at fru Helle Degn ikke var medlem, for så havde vi måske undgået denne diskussion.

Det er mit ansvar, hvad der er foregået i forbindelse med Kronebanksagen, og det er også mit ansvar, at jeg bad statsministeren om at gå ind i sagen, fordi jeg fandt, det var så vigtigt, at vi fik et sikkerhedsnet spændt ud under indskydernes penge. Hvis det ikke var lykkedes natten mellem den 17. og 18. december 1984 at nå dette mål, ville samtlige indskydere formentlig have ønsket at få deres penge ud af Kronebanken, når den åbnede om tirsdagen. Vi har her i befolkningen heldigvis en stærk tiltro til pengeinstitutterne, og det må være et almindeligt krav, at en indskyder, der ønsker at få sine penge ud, også kan få det. Det var det, vi nåede natten mellem den 17. og 18. december 1984.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 659

2) Til *industriministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark mister afgørende valutapolitisk handlefrihed, hvis EF-pakken vedtages?«

Skriftlig begrundelse

Efter ændringen i artikel 70 i Romtraktaten vil det kun kræve kvalificeret flertal at vedtage et direktiv fra EF på området. Og det vil oven i købet kræve enstemmighed nogen sinde igen at bevæge sig i retning af større national selvbestemmelse.

Bare ét andet EF-land kan således med denne omvendte vetoret sige nej til, at vi standser salget af kroneobligationer til udlandet, hvilket formentlig vil være en af arbejderflertallets første handlinger efter et folketingsvalg.

Jes Lunde (SF):

I Romtraktaten er der en artikel 70, der drejer sig om kapitalbevægelser og valutapolitik. Som det er i øjeblikket, kan man her træffe aftaler om direktiver ved enstemmighed. Hvis EF-pakken vedtages, går det over til at blive et kvalificeret flertal i EF, som kan vedtage direktiver på området. Men ikke nok med det, der står oven i købet i forslaget til traktatændringen:

»For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed.«

Man etablerer således en omvendt vetoret, hvor ét eneste andet EF-land kan sige nej, hvis vi ønsker at gå den modsatte vej igen.

Jeg vil bede industriministeren bekræfte, at Danmark herved mister afgørende valutapolitisk handlefrihed.

Industriministeren (Stetter):

Svaret er, at det kan jeg ikke bekræfte. Danmark mister ikke valutapolitisk handlefrihed ved en vedtagelse af EF-pakken. Kapitalbevægelserne mellem EF-landene reguleres i henhold til artikel 67, som allerede nu rummer mulighed for vedtagelse med kvalificeret flertal.

Der er tale om en misforståelse. Den af hr. Jes Lunde omtalte artikel 70 regulerer kapitalbevægelserne mellem EF-landene og tredjelande, og denne bestemmelse har ikke hidtil været anvendt, fordi alle EF-landene som følge af deres OECD-forpligtelser har ud-